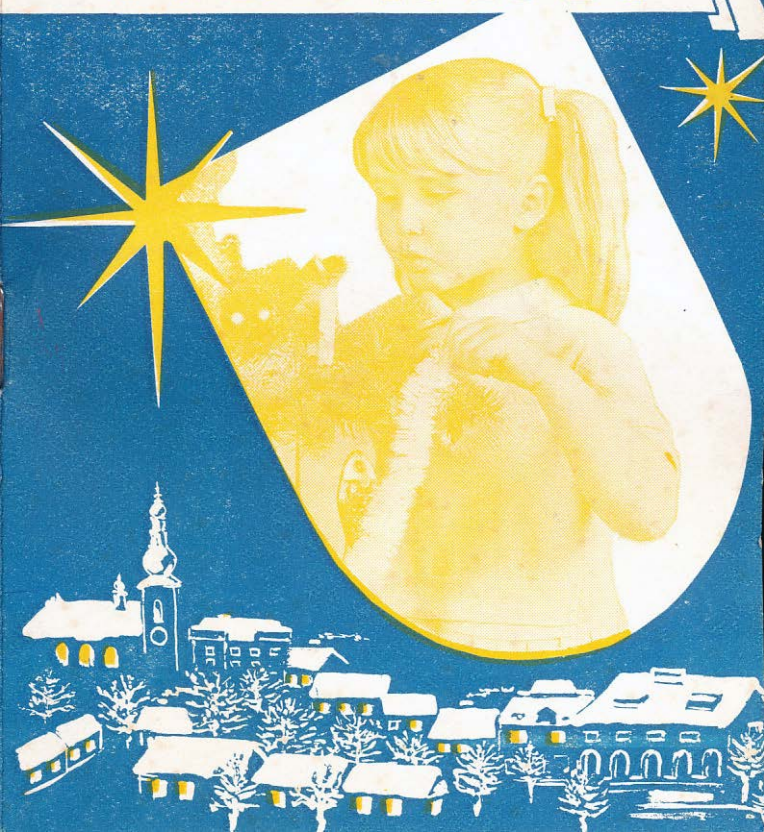

Vešňoční

NOVINKY

Vážení spolubčané, soudružky a soudruzi

Končíme rok 1974, ve kterém jsme opět pokročili o další stupeň k cíli, který spatřujeme ve splnění volebního programu. Byl to rok pro naše město úspěšný a musíme zdůraznit, že úspěchy, kterých jsme letos docílili, jsou výsledkem nás všech, protože nebýt brigádnické spolupráce a porozumění lyských občanů, iniciativy společenských organizací NF pod vedením MěV KSČ, dobré organizace Občanských výborů a konečně pochopení lyských závodů, nebyla by bilance roku 1974 v Lysé nad Labem tak dobrá.

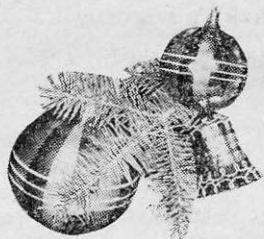
Považujeme za svou radostnou povinnost poděkovat všem občanům našeho města za jejich dobrou práci v roce 1974 a zároveň vyslovujeme své přesvědčení, že i v roce 1975, na jehož přivítání se právě připravujeme, prokáží svou prací lásku nejen ke svému městu, ale k celé naší krásné socialistické vlasti. Vždyť v roce 1975 oslavíme 30. výročí osvobození naší vlasti sovětskou armádou a toto slavné výročí bude jistě podnětem k mnoha závazkům, které se stanou základem pro další rozkvět a úspěchy našeho města.

Rok 1975 bude rovněž význačnou oslavou Mezinárodního roku žen. Žijeme v době, kdy ženy po boku mužů budují nový život a zároveň svou prací bojují za štěstí svých dětí a svých rodin. Žijeme v době, ve které náš socialistický tábor v čele se SSSR se stal pevnou hrází světového míru. Proto můžeme hledět své budoucnosti s důvěrou vstříc a klidně vykročit do dalšího roku, který je pro nás tak významným.

Při této příležitosti přejeme všem svým spoluobčanům do roku 1975 především hodně zdraví, spokojenosti a radosti a mnoho budovatelských úspěchů, směřujících k rozkvětu našeho města a tím i k rozkvětu naší vlasti.

KAREL BURDA,
předseda MěV KSČ

VÁCLAV MALÁT,
předseda MěstNV

Ozvěny a perspektivy

Skleničky zvoní jako rolničky k slavnostním přípitkům a přáním pevného zdraví, dalších úspěchů, šťastného a veselého příštího roku. To je typické pro poslední chvíle roku, typické pro většinu lidí loučících se s rokem starým a oslavujících zahájení nového. A přece i v tomto rozesmátém a rozpustilém večeru se najde chvílička, kdy se člověk trochu ohlédne zpátky a nato vzápětí se zamyslí co dál. Asi tak, jak napsal kdysi Karel Čapek „...lidé z Polabí rádi hledají cosi před sebou v mlžných dálkách...“

Před námi je poslední čtvrtina našeho bouřlivého století. Tedy nejdříve krátké ohlédnutí o celé čtvrtstoletí. Bylo to v roce 1950, když byl zahájen první „Vodákův červenec“ na Letní scéně zámeckého parku. Tato slova jsou určena především mladým, protože pamětníci si dovedou živě představit žár červencového dne, když lány obilí voní horkým vzduchem a potom vlahý večer, příjemný a chladivý, naplněný milostnými verši, nebo strhujícím dramatem a jiný zase rozdováděnou komedií, nebo napínavou detektivkou. Každou sobotu a neděli představení, jedno lepší než druhé — celkem deset večerů do měsíce. Ano, to byly ty báječné večery v zešeřelé zámecké zahradě, kde 1200 - 1500 diváků umělo tiše naslouchat hudbě slov a nebo burácet potleskem. Ještě

dnes, po čtvrt století, je třeba se sklonit před tím zasvěceným, oduševnělým, uměnímilovným obecnstvem, jaký mělo cit a vytríbený vkus pro všechno, co se dělo na jevišti. Rozuměli nám. Od prvního okamžiku, když se reflektor měkce dotkl scény, přes prolog až po finále, které jen na Letní scéně mohlo tak mohutně vyznít.

Není posláním těchto řádků dokazovat, či to především byla zásluha, ani jediné jméno tu nebude napsáno. Pravda však je, že divadlo se dělalo s velikým zanícením a ochotnickou poctivostí, současně však s profesionální jistotou. Bylo to naše milé městečko kulturním středem kraje, kterému se velká města nemohla rovnat. Vždyť několik příštích ročníků se stalo přehlídkou nejlepších souborů v kraji a byly pořádány pod záštitou KNV.

Nalejte si prosím ještě skleničku, čtvrstoletí je důvod k napití a také k zamyšlení.

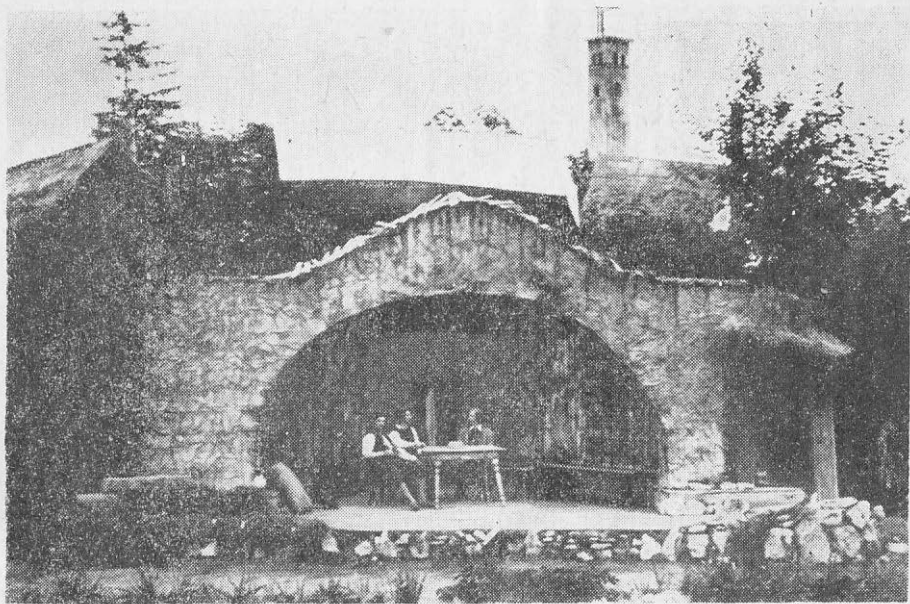
Dovolte proto úvahu: My už to skvělé obecnstvo u nás nemáme? Že si totiž nevynutí po tak dlouhé době divadlo, třeba v pravidelných zájezdech profesionálů. Ano, určitě máme, vždyť navíc vyrostlo v severní části kus nového města. Pak tedy chybí soubor? To snad ne, vždyť v té době tu byly dva mnohočlenné soubory a dnes je tu navíc řada mladých, se kterými naši sousedé v Nymburce a Čelákovících úspěšně pracují. To hlavní a nejcennější tedy je — obecnstvo i skupina ochotných divadelníků. A to ostatní nemůže být přece problém, ve městě, kde si občané postavili vlastní silou sami tolik účelného — Husovým náměstím počínaje. To se určitě vyřeší, ale pravda je, že v současné době u nás není kde hrát divadlo na přijatelné úrovni, nebo uspořádat větší koncert. Z Letní scény se rozumně, aby vůbec nezpustla, stalo letní kino, opravdu velmi pěkné. Nad jevištěm v hotelu Polabí už méně rozumně vznikly pokoje. Bylo špatné to naše jeviště a volalo zoufale po technické úpravě — to jeviště, na kterém hráli národní a za-

sloužili umělci — Bedřich Karen, Eduard Kohout, Olga Scheinflugová, Haken, Červinková, Muž a z nejmladších a nám nejbližší Růženka Merunková. Ale i toto jeviště, kterému se tak ublížilo, by bylo možno tak upravit, aby naše náročné obecenstvo, hýčkané televizí, bylo možno pozvat na dobrý kulturní zážitek bez obavy z technického fiaska. A nemuselo by to být jen divadlo. 30. výročí osvobození naší vlasti a Spartakiáda v příštím roce jsou důvodem k celé řadě akcí, — koncertů, tělovýchovné akademie, školního představení, slavnostního zasedání a konečně i divadla a dalších kulturních akcí.

A protože celé prostředí sálu je velmi pěkné, nebylo by snad tak nákladné ani neproveditelné upravit to torso jeviště, aby mohlou sloužit svému účelu. To není pro zálibu několika lidí, je přece povinností tak velkého města mít kulturní stánek. Jsme si vědomi, že některé věci nelze řešit ze dne na den. Stejně tak víme, že tolikrát projednávaný kulturní dům není možné v dohledné době postavit, to je zatím snem polabských mlžných dálek.

A „Vodákův červenec“? Ten skutečně nelze spojit s provozem letního kina. Naše obecenstvo je náročné a nespokojí se s diletanskou improvizací. Pak zbývá jediné řešení — postavit novou Letní scénu. Dokonale vyprojektovanou, s perspektivním pohledem do příštích let. S příjemným prostředím pro diváka i s technickým vybavením odpovídajícím současným požadavkům, citlivě zakomponovanou do prostoru, aby nerušila slohovitost prostředí. Takovou, aby se mohly uskutečnit i velké slavnosti jako Den tisku nebo jiné oslavy při výročích. Ale zase takovou, aby na ní bylo možno inscenovat komorně laděné hry, kde zní i šepot veršů. Vždyť dobré divadlo se dělávalo i na velké scéně, pro tu příležitost stavěné za budovou zámku, kde hrál i soubor Národního divadla, nebo jindy na nádvoří kláštera.

Určitě by se našlo tolik obětavých rukou a taková

Z inscenace Jiráskových Skaláků na letní scéně v Lysé n. L.

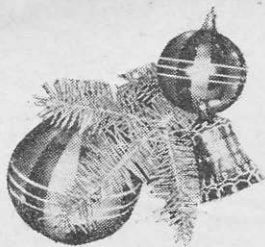
podpora u vedoucích složek a ze strany našich továren a závodů, že by ta nová Letní scéna byla zase chloubou města. A opět by tu byly velké divadelní festivaly a možná i celostátní přehlídky hry na lesní roh, jejíž kořeny sahají do našeho města. A třeba i celostátní setkání mládeže, jako se k 25. výročí socialistického zemědělství u nás sešla mládež zemědělská.

Věříme, že Letní scéna bude zase znít tak slavně jako před čtvrtstoletím, že současná zámlka je jenom dobrým tichem před velkým kulturním děním. A věříme, že potlesk bude, ještě dříve než se rozhrne opona prvního představení, patřit těm, kteří rozumně rozhodnou, jak je nezbytné pro naše město v tomto směru nějaké řešení.

Připíjíme jim na zdraví a na úspěchy v jejich mnohostranné práci.

Připíjíme i vám, milým divákům, kteří byli abonenty „Vodákových červenců“, i vám příštím, kteří určitě budete přicházet do svého divadla a samozřejmě vám všem, kteří na otázku, zda máte své město rádi, odpovídáte, až požádáme o pomoc, přesvědčivě — mám!

Šonda

Krkonoše a Lysá

Několikadenní volno v období vánočních svátků a Nového roku si mnozí z nás zvykli trávit v krásném prostředí našich zasněžených hor. Též dvoudenní volno na konci každého týdne stojí za to využít k zájezdu na hory a provozovat oblíbené zimní sporty ať na sjezdovkách či na zimních turistických trasách pro ty pokročilejší anebo na cvičných loukách u horských chat pro ty, co teprve začínají na prkénkách a kteří většinou tomuto zdravému sportu potom už úplně propadnou a nedovedou si představit, že by se na ty své hory v zimě alespoň jednou nepodívali. A tak heslo jeden den strávený na horách v zimě vydá za dva týdny v létě se stává pro tyto vyznavače bílého sportu už samozřejmostí.

Oblast na sever od Prahy má pochopitelně přirozený spád do Krkonoš a Jizerských hor, kde je vlastně i kolébka lyžování — tohoto oblíbeného zimního sportu. První lyže do Čech přivezl vedle Rösslera — Ořovského též hrabě Harrach z Norska a byly původně určeny pro jeho lesníky a sloužily jim tedy k výkonu zaměstnání v zimě. Zruční krkonoští řemeslníci si záhy osvojili jejich výrobu a netrvalo dlouho a začaly vznikat i první lyžařské sportovní kluby v Praze, Jilemnici, Vrchlabí, Hradci Králové a jinde. Lyžařskému sportu začaly brzy holdovat i ženy a jejich dobové fotografie, jak na lyžích v dlouhých sukních brázdí bílé pláně Krkonoš, dnes vyvolávají na tváři jen úsměv, ale i upřímný obdiv. A když tu byly sportovní kluby, nedaly na sebe dlouho čekat ani první lyžařské závody.

Mnozí si jistě připomenou i nešťastnou událost při závodech na 50 km po hřebenech Krkonoš v roce 1913 (námět zpracován i ve filmu), kdy během tohoto závodu tragicky zahynul na Zlatém návrší náš nejúspěšnější předválečný závodník Bohumil Hanč a jeho přítel Václav

Vrbata, který se mu snažil poskytnout pomoc. Tato událost jistě musí být pro každého návštěvníka zimních hor výstražným mementem, že v tomto období je třeba mít zvláště na paměti nebezpečí zimní horské přírody a dbát všech příkazů, které vydává Horská služba v zájmu bezpečnosti každého, kdo v této době hory navštíví.

Oblast Krkonoš, která je z našich hor nejnavštěvovanější, má nejen několik známých a oblíbených středisek, kde se především soustřeďuje zimní ruch, jako je Pec pod Sněžkou, Svoboda, Jánské Lázně, Vrchlabí, Špindlerův Mlýn nebo Harrachov, ale má ubytovací možnosti i v samém centru horské oblasti a na hřebenech ve známých boudách. I tyto boudy mají svou historii a původně vlastně vznikly jako útulky pro pasoucí se stáda skotu. První tyto boudy byly zakládány sice jen koncem 17. století, ale jejich hlavní rozšíření k těmto hospodářským účelům lze datovat do poloviny století osmnáctého.

A zde docházíme k pozoruhodnému vztahu k našemu městu. V Lysé byl totiž od čtyřicátých let 18. století vzorný a na tehdejší dobu pokrokovými způsoby hospodaření vedený panský dvůr. Byla to hlavně osobní zásluha majitele lyského panství Františka Karla Rudolfa hr. Sweerts—Sporcka (jeho manželkou byla dcera F. A. Sporcka), který v letech 1738-48 vyhotovil hospodářské instrukce pro svá panství, na nichž uplatňoval nové hospodářské zásady. Mimo jiné to bylo podstatné zlepšení polního hospodářství (např. zavedení podmítky ihned po sklizni — tzv. anticipační orba), potom především pěstování píce, hlavně jetele a nové metody chovu dobytka (např. krmení dobytka ve chlévech i v létě místo pastvy).

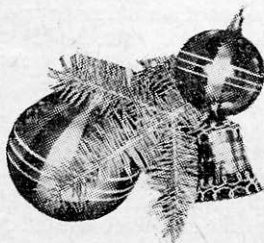
Tuto svou reformní činnost uplatnil potom i na panstvích harrachovských v instrukci vydané jménem hr. Bedřicha Harracha dne 21. února 1748 v Lysé nad Labem pro hospodářské úředníky harrachovských panství (především Jilemnici a Brannou). Tato instrukce je za-

měřena na specifické podmínky této oblasti a klade důraz zejména na tzv. travnaté hospodářství (péče o louky, přeměna polí v louky a naopak, osev pícnin, vičenec), dobytčí hospodářství (péče o telata, mladý dobytek, výběr schopných plemenic), polní hospodářství (podmínka hned po žních, co největší rozsah osevní plochy) a boudové hospodářství (ponechání pastvin tam, kde jsou pro to zvláštní podmínky, vystavět 20 bud, v každé po 50 kravách, horské pastviny kolem bud srovnat a zlepšovat, sít tam i vičenec). Jak vidíme již pouze z tohoto velmi sručného popisu, byly to zásady na tehdejší dobu značně pokrokové, které přispěly k výrazné orientaci velkých dvorů na nové způsoby hospodaření.

Dnes se v těchto místech setkáme s boudami, které už se zemědělstvím nemají nic společného — statut Krkonošského národního parku takové využití z důvodů ochrany horské přírody ani nedovoluje — a slouží návštěvníkům zimních i letních Krkonoš k příjemnému pobytu o dovolených.

A tak budeme-li sedět v útulné horské boudě a venku bude hustě sněžit, vzpomeneme si, že při zvelebování hospodářství v těchto horských a podhorských oblastech přispěly i obecné zemědělské zkušenosti z našeho žirného Polabí.

-jl-

Zápalka, oheň, kouření...

Trochu složitý a neobvyklý nadpis, který jistě donutí milého čtenáře nejen k přečtení uvedené úvahy, ale k hlubokému zamyšlení nad jejím obsahem.

Zbytečně bych se zde zmiňoval o tom, jaký význam měl oheň pro primitivního člověka, jak jej rozdělával, udržoval, jak dospěl k zápalce, která je nám dnes všem tak běžná a nepostradatelná. Víme vřak, že její snadné vzplanutí nám poslouží, ale někdy též způsobí nesmírnou škodu. Bohužel tuto škodu však mnozí vidí jen při zkáze hmotného majetku, ale neuvědomují si, že když si zapalují cigaretu, že tím ničí to nejvzácnější, co člověk má — své zdraví.

Slavný ruský a světový fyziolog I. P. Pavlov řekl: „Člověk může žít 100 let — my sami však svou neukázněností, svou nepořádností, svým ohavným zacházením s vlastním organizmem tuto dobu snižujeme. A jednou z příčin zkracování života je právě kouření, jemuž se lidé naučili velmi snadno a rychle. Netušili však, že s odvykáním to půjde mnohem hůře.

Kuřákům se zdá, že kouření je dobrá náplast na nejrozmanitější potíže všedního života. Že však tím podporují vznik mnoha nemocí, to už mnozí nedomyslí. Kouřením vlastně člověk přivyká jedu. Každý takový návyk je škodlivý a uspokojuje jen zdánlivě. Na chvíli. Dávky je nutno zvyšovat a za to platí kuřáci vysokou daň na penězích i na zdraví.

Co vlastně škodí při kouření? Především nikotin. Je to prudký rostlinný jed, který působí hlavně na nervovou soustavu. Pro představu uvedu, že jedna kapka usmrtí králíka, 3 kočku, 5 kapek psa a 7 koně. Pro člověka je smrtelná dávka asi 50 mg. Tato dávka je obsažena v 5 až 10 cigaretách. Ovšem při kouření se vdechne jen menší část, asi 1 — 2 mg, z doutníku až 10 mg. Vstře-

bání 10 mg nikotinu denně (to je asi 10 cigaret), znamená koncentraci 2,5 mg v 1 litru krve, což není množství sice zvláště nebezpečné pro zdravý lidský organismus. Proto někdy slyšíme, že kouření do 10 cigaret denně není škodlivé. Není to však pravda, záleží na citlivosti kuřáka, na způsobu kouření a mnoha dalších aspektech.

Nikotin jako jed působí škodlivě na dýchací cesty (průdušky a plíce), srdce a cévy, zažívací orgány a nervový systém, který doslovně otravuje řídicí složku nervové soustavy — mozek.

Nikotin není však jedinou škodlivinou z kouření. Velmi nebezpečné jsou látky rakovinotvorné. Při kouření jako při každém nedokonalovém spalování vznikají dehtové látky, které podporují vznik rakoviny.

V posledních letech hrozivě stoupá onemocnění rakovinou plic, zatímco výskyt rakoviny ostatních orgánů se vcelku nemění. Vznik rakoviny obvykle způsobuje nějaké dlouhodobé dráždění. Mezi tato dráždidla patří kouření, protože tabákový kouř obsahuje dehtové látky, které vyvolávají v tkáních organismu rakovinné bujení. Z kuřáků umírá na rakovinu plic každý osmý, kdežto z nekuřáků teprve třístý. Nejvyšší úmrtnost na rakovinu plic byla u silných kuřáků, kteří dlouho pokračovali v kouření — až 40krát vyšší než u nekuřáků. Ti, kteří zanechali kouření, i když byli silnými kuřáky, snížili náklonnost k této nemoci na polovinu. Výzkum ukázal, že rakovina plic se mezi nekuřáky vyskytuje nepoměrně vzácněji než mezi kuřáky. Kouření samotné není ovšem jedinou příčinou rakoviny plic, ale jednou z hlavních. Umírá-li podle statistických výzkumů kolem padesátky dvakrát tolik kuřáků než nekuřáků, pak je to snad dostatečný fakt. Úmrtnost u kuřáků cigaret byla větší než u kuřáků dýmky.

Při chronickém dráždění tabákovým kouřem dochází k zánětu sliznic horních dýchacích cest. Chronický zánět průdušek přechází obvykle v rozedmu plic, která již

znamená vážné a trvalé poškození dýchacích schopností plic a vyřazuje lidi v nejlepších letech života z pracovního procesu. Takový člověk i při sebemenší námaze se zadýchá a tento stav obvykle končí srdeční komplikací.

Nejvyšší daň smrti za kouření cigaret neleží však v plicní rakovině, nýbrž v oblasti nemocí cévních, arteriosklerose a v ní hlavně v srdečním infarktu. Nekouření by bylo nejúčinnějším prostředkem k prevenci této nejčastější příčiny smrti civilizovaného člověka.

Protože kouření působí škodlivě na mnoho důležitých orgánů v lidském těle, jejichž opotřebování zrychluje, můžeme říci, že nám vlastně přibližuje stáří. Je třeba, aby si také kuřáci uvědomili, že kouřením škodí všem lidem ve svém okolí, které nutí vdechovat zakouřený vzduch.

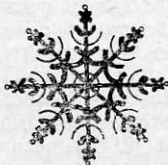
Spotřeba cigaret se trvale zvyšuje. V r. 1972 se u nás prodalo téměř 27 miliard kusů, což je v průměru 1900 cigaret na jednoho obyvatele včetně dětí. Přírůstek kuřáků nepřipadá v současné době již na dospělé muže, nýbrž hlavně na ženy a mládež. Rozebíráme-li příčiny kouření mládeže, zjistíme, že jedním z hlavních důvodů je napodobování dospělých a snaha vyrovnat se jim. Vidí kouřit rodiče, starší kamarády, někdy učitele i lékaře. Podle průzkumů činí chlapci první pokous o kouření už před 10. rokem věku, dívky kolem 13 až 14 let, kolem 15 let kouří nepravidelně už asi čtvrtina dětí a každé druhé dítě už zkoušelo kouřit.

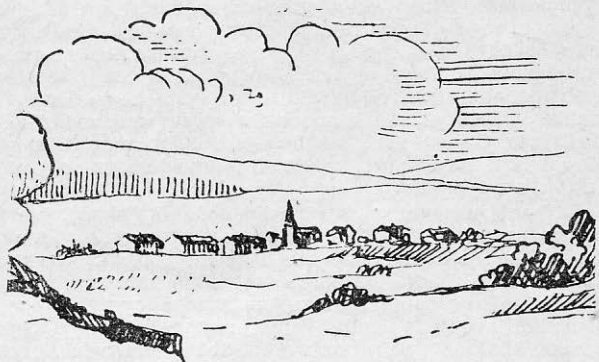
Co tedy dělat, aby vaše děti nezačaly kouřit? Nej důležitější je, abychom jim sami nedávali příklad. Pokud sami kouříte, nekuřte alespoň před dětmi. Uvedte jim věcné a rozumové důvody, hlavně zdravotní proti kouření a vysvětlete případně rozpor mezi tím, že sami kouříte a na dětech žádáte opak. Strohý zákaz bez rozumného vysvětlení a zdůvodnění je zcela bezcenný. Dítě pak kouří za vašimi zády. Je třeba se postarat o správnou životosprávu, správný denní režim. Důležitý

význam má kulturní činnost nejen pasivní, ale i aktivní a tělovýchova. Na kouření mladistvých je třeba se dívat jako na závažnou chybu, na které neseme hlavní vinu my, dospělí, a která se pak vleče jejich životem kupí se k tomu další škodlivé návyky a ve svém konečném výsledku vede k vážným nemocem a ke zkracování lidského života. Odhad, že tabák hubí v ČSSR ročně 30 000 až 40 000 lidí, je otřesný. Zjišťovat a uvědomovat si tuto realitu není strašné.

A konečně mám na mysli i hospodářské škody, které má na svědomí zápalka a kouření. Staré české přísloví říká: „Oheň je dobrý přítel, ale zlý pán.“ Zápalky v rukou dětí a neopatrni kuřáci způsobují ročně obrovské škody na našem národním majetku, ba i na zdraví, které se prozatím nedalo vyčíslit. Proto, milí rodiče a všichni dospělí spoluobčané, v nastávající době vánoční uvažujte nad uvedenými řádky, šetřete své zdraví, chraňte zdraví svých dětí a dbejte na to, aby neopatrností nebo nedbalostí nevzplanul váš vánoční stromek a vaše bytové zařízení, aby nemuseli dobrovolní příslušníci našeho požárního sboru opouštět svoje rodiny ve dnech lásky, klidu a míru a zachraňovat nejen váš majetek, ale případně i ohrožené životy.

Kdo má dvacetkrát za den sílu říci: Děkuji, nekouřím — to je silný člověk a ten se určitě odnaučí kouřit. Odměnou mu bude nejen pevné zdraví, ale i pocit jistoty, že dokázal zvítězit sám nad sebou. Lj.

BYŠIČKY A DVORCE

Odedávna jsme si zvykli, že Byšičky a Dvorce patří k Lysé nad Labem, i když vzdálenost obou obcí od vlastního města je poměrně značná. Zvykli jsme si na to a jsme rádi, že tomu tak je, protože jak v Byšičkách, tak ve Dvorcích odjakživa žili dobří lidé. A protože MěstNV se o ně dobře stará, je spokojenost oboustranná.

Byšičky by vlastně měly být vyhlášeny takovou vesnickou rezervací. Je to půvabná osada, zvláštního kruhového tvaru. Osadu založil v roce 1717 majitel Lysé nad Labem hrabě Špork a původní osadu tvořilo osm chalup postavených do kruhu, z kterého vedly ven dvě úzké uličky, které se v čas nebezpečí daly rychle zahradit, aby se do vsi nedostal vetřelec. Kruhový tvar návsi se zachoval, počet chalup se zvětšil podél cesty ke Karlovu. Součástí Byšiček je i samota Chaloupky a kdysi k nim patřil i nedaleký mlýn, který již zanikl.

Už ti nejmenší od první třídy chodili denně do školy do Lysé a zpět pěšky, za každého počasí. Nejhorší to bylo v zimě za mrazů. Dnes už jezdí na kolech, někdy se svezou autem. Pokrok i technika přinesly i Byšičkám své ovoce, lidé jsou spokojeni, mají dobrou práci, domácnosti moderně zařízené. O záležitosti všech občanů se stará občanský výbor, v jehož čele stojí Josef Košťár. Dobře pracují požárníci, pobočka ČSČK a Dohlížecí výbor Jednoty. Vůbec můžeme říci, že Jednotu si zde velmi chválí, prodejna je dobře zásobena. Mají zde také kulturní místnost, kterou často využívají. Kromě občanského výboru pomáhá ještě záležitost Byšiček hájit jejich poslanec Josef Šváb z Litole, který právě přes JZD má ke svým voličům dobré spojení.

Poloha Byšiček je velmi romantická a jejich popularita vzrostla vznikem chatové osady na Řehačce. Již celkem 100 chat tvoří tuto osadu a všichni chataři jsou nadšenými obdivovateli tohoto kouzelného labského zákoutí.

Přesto je mnoho Lysáků, kteří ještě v Byšičkách nebyli. Mohou jen litovat. Za mého mládí jsme v zimě jezdili na sánkách, zapřaženými za velkými saněmi taženými koňmi do Byšiček. Byly to krásné výlety, a proto dnes doporučuji: udělejte si výlet do Byšiček. I když nemáte takové romantické možnosti jako my, na saních za koňským spřežením, máte k dispozici auto, ale nejlepší by to bylo pěšky. Budou-li letošní vánoce zasněžené, uvidíte starodávné Byšičky skrčené pod sněhem, poznáte romantiku našeho milého Polabí.

D v o r c e - tato osada přitulená k lesu, měla vždycky na rozdíl od Byšiček ráz průmyslový. Většina obyvatel totiž dojíždí do závodů v Lysé n. L., do Nymburka, Čelákovic i do Prahy. Také dvorečtí chodili původně do Lysé pěšky nebo na kolech, a proto uvítali zřízení železniční zastávky, která jim zlepšila spojení se světem.

Obec má stále ještě starodávný ráz, ale lidé, kteří zde žijí, jsou moderní. Poloha a půdní podmínky předurčily obec k zemědělství, a tak i dnes většina obyvatel pracuje v našem JZD Obránců míru v Litoli. Byšičky jsou spojeny s Litolí pěknou cestou, na které je neustále rušno. Za mých školních let jsem znal několik školáků z Byšiček, které jsem vždy obdivoval, jak jsou houževnatí.

Spojení Dvorců s MěstNV v Lysé obstarává občanský výbor, který se v čele s předsedou s. Moravcem stará velmi svědomitě o záležitosti dvoreckých občanů. Dvoretčí mají i své zástupce v MěstNV a sice s. Františka Kellera, který je členem Rady MěstNV a s. Sedláčka. Silnou složkou ve Dvorcích jsou také požárníci s velitelem s. Šachem. Jak občanský výbor tak i poslanci podchytili zájem svých spoluobčanů, a tak se Dvorce mohou pochlubit, že za nynější volební období upravili v obci chodníky, u lesa instalovali nové osvětlení a vyčistili les od různých nečistých skládek. Ze starého si upravili nový kulturní dům, ve kterém je knihovna, která je plně využita a kde se jednou týdně půjčují knihy. Instalovali pro ulehčení práce svým ženám nový mandl, který je také neustále v provozu. Požárníci pak mají novou moderně zařízenou klubovnu a v současné době přemístili pomník ze světové války a na místě, které tím získali, postaví pro dvorecké děti kluziště. Nesmíme zapomenout na instalaci nového veřejného rozhlasu, který informuje občany o všech aktualitách. Je to tedy činnost na tak malou obec velmi bohatá, však také v minulém roce byl dvorecký občanský výbor vyhodnocen mezi nejlepšími.

Podobně jako Byšičky i Dvorce jsou využívány pro rekreaci. Hluboké lesy jsou rájem houbařů a blízkost Jizery láká ke koupání. Je mnoho rodin, hlavně z Prahy, které již po dlouhá léta jezdí do Dvorců na dovolenou.

kol-

Dárcovství krve

Dary krve se v Lysé nad Labem prováděly již od doby, kdy byly poznány a rozšířeny zásady krevního převodu. Nemocný, který krev potřeboval, ji dostal nejčastěji od rodiny, příbuzných, sousedů či spolupracovníků. O úhradu se staral buď sám, nebo jeho rodina. Transfúzi používali někteří praktičtí lékaři, ale hlavně nemocnice. Stopy této činnosti možno dokázat v archivu nemocnice. Krev se předávala injekčními stříkačkami, mísila s protisrážlivým prostředkem a okamžitě dávala nemocnému.

Po druhé světové válce a hlavně v období sjednocení zdravotnictví nastalo značné zdokonalení. Krev se odebírá do lahve s přísadou, která brání srážení a zároveň konzervuje, a je v chladnici asi měsíc připravena k použití.

I v Lysé nad Labem byly organizovány hromadné odběry, ne však ve větším měřítku. Dříve dostával dárci za krev odměnu, nyní, zvláště v poslední době, se rozšiřuje hnutí bezpříspěvkových dárců. V našem státě odběry organizuje červený kříž. Zatím probíhají obě formy dárcovství souběžně.

V Lysé n. L. začaly místní organizace červeného kříže provádět velké odběry v roce 1971. Nebyly větší zkušenosti a ponejprv se skupiny pokusily provést odběr skutečně velký. Zájem byl obrovský, čtyři přeplněné autobusy odjely 7. dubna 1971 do Prahy na transfúzní stanici.

Při hodnocení se však ukázaly slabiny plánu. Doprava byla pro množství lidí nepohodlná, transfúzní stanice nestačila v normální době všechny odběry uskutečnit, a proto akce od té doby doznala změn.

V roce 1972 již na transfúzní stanici jelo 10 autobusů s dárci z Lysé nad Labem a okolí. V roce 1973 dvanáct a je pravděpodobné, že tak bude i letos. Za rok dává nyní 400 až 400 dárců kus sebe — svou krev. Přibližně 200 litrů, dva hektolitry, nenahraditelného léku pomáhá zachraňovat životy všech, kteří potřebují.

Hnutí bezpříspěvkových dárců se v našem městě rozvíjí celkem uspokojivě. Jako první to byli zaměstnanci ČSAD a milicionáři z Kovony. V celookresní soutěži již také obdrželi titul Kolektiv bezpříspěvkových dárců krve. Letos bezpříspěvkově darovali zaměstnanci VELAZU a hlásí se zaměstnanci Domova důchodců a učitelé i zaměstnanci třetí ZDŠ v Lysé n. L., Komenského 1534. Mimo nich krev dávají i jednotlivci bezpříspěvkově. Více občanů je nositeli čestného odznaku vzorný dárce krve. I u nás se dárcovství stále více soustřeďuje na formu bezpříspěvkovou. Ten, kdo může, dá krev. Neznámý nebo i známý — prostě člověk, který ji potřebuje, ji dostane — a vždy zdarma. Nikdo nevíme, kdy budeme krev potřebovat. Na našem okrese se již stalo, že dárce dostal krev, kterou před 14 dny sám daroval.

Všichni, kteří budeme číst tyto řádky, zamysleme se, zda bychom ji nemohli dát i my. Krev je třeba, zatím ji nikdo nedokázal uměle nahradit. Spotřeba stoupá a nevíme, kdy zachrání život nám, nebo našim nejbližším. Třeba dnes nebo zítra, kdoví.

Pa.

Jedno jubileum k zamyšlení

V roce 1904, tedy právě před sedmdesáti lety, se konal v Praze První český hudební festival a sjezd Ústřední jednoty zpěváckých spolků československých. V čestném a výkonném výboru zasedli přední umělci a političtí představitelé jako Antonín Dvořák, Svatopluk Čech, Otakar Hostinský, Karel Kramář, Jan Podlipný, Jaroslav Vrchlický, Leoš Janáček, Vilém Mrštík, Václav Zubatý, Hanuš Trneček, Oskar Nedbal, Vítězslav Novák, Josef Suk, Otakar Ševčík a j. Již sám tento výčet jmen, který je pouhým zlomkem postačí, abychom poznali, jak důležitou úlohu příkládali tito vedoucí kulturní a političtí činitelé tomuto festivalu a sjezdu pěveckých souborů sice amatérských, ale na vysoké profesionální úrovni.

K této významné akci byl vydán sborník nazvaný Slavnostní list s četnými články a příspěvky a seznamem pěveckých sborů a jejich členů i s úplným programem tohoto tří denního festivalu a sjezdu. Konalo se celkem šest akcí: slavnostní valný sněm pěvectva československého, reprezentační večer Ústřední jednoty a čtyři koncerty. Na těchto koncertech se vedle členstva Ústřední jednoty podílela i Česká filharmonie, rozšířená o další instrumentalisty a přední čeští umělci jako Hana Kvapilová, Karel Burian, Berta Foersterová-Lautererová, František Ondříček, Vilém Heš, Antonín Elschleger, Oskar Nedbal, Jakub Seifert, Josef Jiránek, České kvarteto a další. Hrány byly skladby Smetanovy, Dvořákovy, Fibichovy, Bendlovy, Roz-

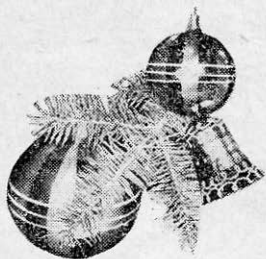
košného, Pally. Festivalu a sjezdu se zúčastnilo a na něm účinkovalo 76 sborů s 2350 členy, což samo o sobě je imponantní množství.

Proč si však toto jubileum připomínáme? V seznamu účinkujících pěveckých sborů a pěvců totiž nacházíme i „Dalibora“, pěvecký odbor Besedy v Lysé nad Labem s těmito členy: Maixnerová Marie, industr. učitelka, Marelová Eliška, literární učitelka, Podholová Otilie, literární učitelka, Zurynková Marie, dcera mydláře, Kovářová Milada, literární učitelka, Mejzrová Klára, dcera krejčího, Mlynářová Aloisie, industr. učitelka, Otrubová Marie, dcera učitele a členka výboru, Kukal František, kolář a člen výboru, Macek Václav, krejčí, Šulc František, rezník a jednatel odboru, Volštát Josef, truhlář, Čáp Josef, krejčí, Tvaroh František, učitel měšť. školy, Krauskopf Josef, ředitel měšť. školy a sbormistr odboru, Košťál J., učitel, Otruba František, učitel měšť. školy a náměstek sbormistra, Bičík Josef, učitel měšť. školy a předseda odboru.

Sborový zpěv měl v této době v Lysé již mnohaletou tradici, která se pak ještě po několik desetiletí udržela a dala mnohý vklad kulturnímu dění ve městě. Ještě dnes jsou mezi námi mnozí pamětníci těchto koncertů a zbytek těch, kterým zůstala i ve stáří láska ke sborovému zpěvu, posílil sbory v okolí, např. „Hlahol“ v Nymburce. Nestálo by za to uvažovat v budoucnu o znovuzkřížení sborového zpěvu v našem městě, které má v tomto směru tak hluboké tradice?

- jI -

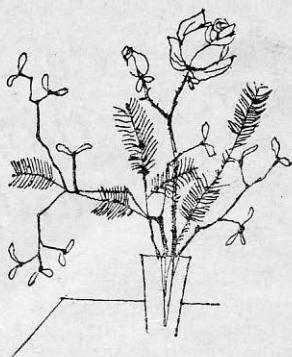

Co Vás zajímá ?

Naše letošní vánoční brožura, kterou vydává propagační komise při MěstNV, je v pořadí již sedmá. Podle průzkumu mezi občany jsme zjistili, že brožury se staly součástí kulturního života našeho města. Naše brožury pobaví, informují, s těmi dříve narozenými si zavzpomínají a snaží se oslavit i životní jubilea našich spoluobčanů. Obsah brožur pečlivě vybíráme, přesto se nám však stává, že k nám docházejí dotazy občanů, někdy dokonce výčitky, že nepíšeme o tom neb onom. Milerádi uvítáme iniciativu i spolupráci našich spoluobčanů. Pokud máme adresy lyských rodáků, které proud života zanesl mimo jejich rodné město, zasíláme brožury i jim a z jejich pozdravů i různých námětů máme obzvláště velikou radost. Zároveň se při tom omlouváme, stane-li se, že některý z našich mimolyských nedostane brožuru včas. Máme potíže při distribuci, ale stane se náprava.

Opakuji tedy, že čekáme na vaše náměty, které rádi zpracujeme a v příštím čísle uveřejníme. Budeme velmi rádi, když nám některý čtenář zašle svůj námět zpracovaný do článku, rádi ho uveřejníme. Obzvláště si budeme vážit námětů a článků o lyském odboji, o vzpomínkách na příhody v okupaci a hlavně na konec války a tím i osvobození naší vlasti.

Staňte se spolupracovníky propagační komise!

Na koho vzpomenout ku konci roku ?

Vítám Tě na svět, děťátko malé,
tatova pýcho a mámino štěstí,
děťátko sladké, živote nový,
kytičko rozkvetlá na rozcestí.

Až prvně vykročíš pěšinkou v trávě,
pro tebe rozkvetou v zahrádce stromy,
pro tebe žavoní fialky v houští,
pro tebe sluncem se ozdobí domy.

Poznáš, jak krásná je rodná tvá země,
jak sladký chléb umí,
jak země písňe umí, -
o lásce, o práci, o věčném míru,
zaspívat všem, kdož porozumí.

V Lysé se rodí ročně 120 - 140 občánek. „Sbor pro občanské záležitosti“ zve rodiče narozených dětí 4x do roka k slavnostnímu obřadu vítání dětí - zápisu do pamětní knihy našeho města, který je prováděn v obřadní síni MěstNV. Rodiče i příbuzní či známí jako svědkové podepisují slib, že budou své dítě vychovávat v čestného, spravedlivého a zdravého občana Československého socialistického státu.

V letošním roce bylo provedeno „vítání“ třikrát a bylo zapsáno 92 dětí. Stalo se tak při 16 obřadech. Při jednom obřadu je přítomno nejvýše 6 dětí s přísným dodržáním zásad zdravotního dokumentu. Po přivítání a představení rodičů a dětí matrikářkou přednese slavnostní projev předseda MěstNV s. V. Malát, neb místopředsedkyně s. M. Volfová. Za „Sbor pro občanské záležitosti“ se připojí jeho předsedkyně s. A. Mejzrová. Báseň přednášejí pionýrky a je přítomna i sestra Českého červeného kříže. Pamětní list se slibem podepisují rodiče a svědci. Pro děti je předávána malá pozornost a rodičům blahopřání MěstNV.

Tak začíná životní dráha těch nejmenších.

Štěpán Ščipačev

Lásky si važte už teď v mládí
a s léty dvakrát vroucněji -
Láska - to není vzdychat, hladit,
vodit se s lunou v aleji.

Přijdou i mraky, nečas, tíseň.
Pak zkřehlé, kdo vás zahřeje?
Láska je jako dobrá píseň,
a píseň složit - těžké je.

Za deset měsíců - do 1. 11. - letošního roku bylo v obřadní síni MěstNV v Lysé uzavřeno 102 manželství. Prvním novomanželským párem byl p. Jaroslav Hájek a sl. Jiřina Šimonová. U nás jsou uzavírána též manželství našich občanů s občany jiných států. Kupř. z posledních to byl sňatek p. Petra Baumruka z Přerova n. L se sl. Henrykou Cebulovou z Tarnova, občankou Polské lidové republiky.

Stříbrnou svatbu oslavilo v r. 1974 a bylo zapsáno do naší pamětní knihy - kroniky těchto 12 párů, kterým bylo zástupci MěstNV popřáno v rodinném kruhu:

Vladimír a Miluše Novotných, Lysá 1413
Ladislav a Marie Kochtovi, Lysá 767
Josef a Marie Dvořákovi, Lysá 258
Miloslav a Marie Rambouskovi, Lysá 274
František a Helena Bělských, Lysá 1126
František a Arnoštka Hendlovi, Lysá 307
Bohuslav a Miloslava Pokorných, Lysá 1012
Jaroslav a Božena Procházkovi, Litol 2
Miloslav a Jiřina Kauckých, Lysá 101
Josef a Věra Keslerovi, Lysá 1014
Václav a Jindřiška Novákoví, Lysá 1151
Jaroslav a Marie Březinovi, Litol 419

Dále to do konce roku budou: manželé Bártovi, Karačevských, Kaplanovi a možná řada dalších „stříbrných manželů“, pokud členové rodiny a nebo sami jubilanti nahlásí MěstNV datum se jmény.

K tomuto výročí jsou předávány 2 poháry ze skla se znakem města a číslem „25“, dále květinový dar.

V kruhu rodiny jsme pozdravili i „zlaté manžele“, kteří vzpomenuli svého společného „ano“ před 50 lety.. Jsou to manželé: Arnošt a Marie Kopalovi, Litol 175 a Václav a Anna Šimonovi, Dvorce 44.

Úmrtí

V Lysé n. Labem zemřelo k 1. 11. 1974 122 občanů, mimo město v nemocnicích nebo u příbuzných 26 občanů. Dosud nemáme vybudovanou obřadní síň, kde bychom vzdali čest a rozloučili se se zemřelými. „Sbor pro občanské záležitosti“ se touto záležitostí zabývá.

Při smutečních obřadech se loučí za „Sbor pro občanské záležitosti“ jeho člen s. Antoníček, též za rodinu a pozůstalé.

Oločky

● Lyské brožurky se nechtou jen v Lysé n. L., ale v celé republice. Zasíláme je totiž na více než 100 adres mimo Lysou žijícím rodákům.

● Celkem 6 veřejných telefonních automatů bylo instalováno v ulicích Lysé n. L. Potřebujete si zatelefonovat? Máte možnost blahopřát svým známým k Novému roku!

● Až si budete pochutnávat na vánočním cukroví a bramborovém salátu, vzpomeňte si na stovky brigádníků, kteří v letošním svízelném podzimu pomáhali nezištně sklízet řepu a brambory.

● Děkujeme všem lékařům a pracovníkům ve zdravotnictví, železničářům, sporařům, členům VB a naší armádě a všem ostatním kteří v těchto vátečných dnech slouží, a přejeme klidné svátky a hodně zdraví a úspěchů v Novém roce.

● Nezapomínáme ani na dobrovolné ochránce našich majetků a lidských životů, lyské požárníky. Děkujeme jim za dobrovolnou, nezištnou a obětavou práci.

● Některé lyské prodejny a provozovny upravily v poslední době portály a rolety. Věříme, že i ostatní organizace se připojí a že naše město bude k 30. výročí našeho osvobození zářit čistotou.

● I vaším známým a příbuzným zašleme naši lyskou brožurku, v případě, že nám sdělíte jejich adresy. Budou nejen potěšeni, ale získají zároveň informace o městě, které je jim jistě stále milé. Naše adresa je celkem jednoduchá: Propagační komise při MěstNV.

● Chválíme naše železničáře za úpravu nástupiště a přístupových cest na našem nádraží.

● V letošním roce byla důkladně opravena zámecká zeď od budovy děkanství k hlavnímu vchodu do zámku. Tato

architektonicky velmi vkusně řešená zeď, lemující jižní stranu zámeckého parku, je umělecky značně hodnotná a stavební skupině důchodců, kteří se podíleli na její náročné opravě, vyslovujeme upřímný dík.

● Během léta byly odborným způsobem restaurovány 4 plastiky na budově kláštera. Restaurátorská práce prováděná v poměrně velké výšce na záchranu těchto soch, byla velmi náročná. V další etapě bude opravená zámecká zeď osazena původními bustami a dekoračními vázami a chybějící budou doplněny.

● Klub mladých SSM pořádal v Lysé na podzim taneční kursy pro pokročilé. Byla to velmi záslužná akce. Nestálo by za úvahu připravit kursy společenské výchovy a vystupování a správného stolování?

● V našem okrese jsou jen dvě tiskárny a my víme, že jsou přetíženy zakázkami. Přesto neodmítnou nikoho, kdo podá včas objednávku. Využijte jejich služeb a my věříme, že tištěné plakáty budou prostřednictvím komunálních služeb vylepovány jen na veřejných plakátovacích plochách.

Sportovní vločky

★ Fotbalisté Slovanu chtějí obnovit dobrou tradici, kterou v Lysé kápaná vždy měla. Letos se probjovali do krajského přeboru a zatím se drží ve středu tabulky.

★ Nejlepším oddílem Slovanu je již dlouhá léta oddíl veslařský. Je to oddíl vyloženě mladých lidí a letos opět vybojovali mnoho titulů a medailí. Teď je čeká nejtěžší závod - dali se do stavby nové loděnice. Přejeme jim hodně síly a hlavně vytrvalost.

★ Lyská tělocvična zase žije. Nacvičuje se již na spartakiádu a to hlavně půvabné lyské ženy. Mužů je zatím málo a náčelník Míla Škoch čeká na další zájemce.

★ Letošní rok zaznamenal velký vzestup na lyských tenisových dvorcích. Je to hlavně mládež, která naznačila, že

přichází éra úspěchů lyského tenisu. Pod vedením předsedy oddílu s. Prchala bylo na lyských dvorcích brigádnicky vybudováno příjemné prostředí a připravuje se rozšíření o další dvorce. Zájem mládeže to totiž vyžaduje. Přihlašte i vy své děti!

★ Bohatou sezonu měl letos turistický oddíl. Kromě obvyklého letního tábora na Šumavě, uspořádali mnoho vycházek. Jejich největším letošním úspěchem byl jubilejní 10. běh zámeckou zahradou. Popularita tohoto závodu roste, což dokazují zvučná jména závodníků. Letošní závod vyhrál mistr sportu Standa Petr. Na závěr sezony uspořádali mladí turisté pod vedením s. Uhlíře, pochod přes tři lyské vrchy.

★ Máte zájem o šachy? V Lysé mají šachy výbornou úroveň. Hraje se v klubovní místnosti v bývalé klubovně důchodců Na písku. Přijďte se podívat! - kol -

V Lysé před 100 lety

Právě před 100 lety jedno křídlo radního domu hrozilo sesutím - t. j. stavení ve dvoře radního domu - vězení a stáje. Tehdáž tedy bylo dvorní křídlo zbořeno a vystavěno nové. Stavbu provedl stavitel Fr. Červený za 1744 zlatých. A po stu letech - v r. 1973 - již tato stavba nevyhovovala a byla zbourána. Na jejím místě se staví nové dvorní křídlo „Městského národního výboru“, ve kterém bude umístěn i SNB.

Dnešní Gottwaldova tř. je pěkně upravena, dlážděna vozovka i chodníky. Před sto lety, přesně 4. 1. 1873, bylo započato se stavbou nové silnice od radnice k nádraží.

Automotoklub Svazarmu v Lysé n. L.

Koncem roku 1959 byl v Lysé založen po několikaleté přestávce Automotoklub. V této době byl motorismus na počátku svého rozvoje. Na silnicích se pohybovala větší stará auta, servisní služby byly na nízké úrovni. Proto prvním úkolem motoristických nadšenců v našem městě bylo vybudování vlastní dílny. Po zakoupení vlastního pozemku s polorozpadlou budovou v Gottwaldově ulici v Lysé začala úmorná adaptace. Tisíce hodin bylo odpracováno na renovaci části budovy, kde byla zřízena prozatímní dílna, další pak na úpravě pozemku, kde byla skládka rmutu. Těžko si dnes dovedou noví členové představit, jak velké bylo nadšení místních motoristů, kteří často s velkými obtížemi a s malým porozuměním tehdejších představitelů města se dostávali kupředu. Velkou podporu měli v pomoci ČSA z Milovic a od OV Svazarmu, zvláště pak jeho předsedy s. Rambouska. Díky jemu se mohla Lysá později pochlubit, že má prvou samostatnou základní organizaci Svazarmu s motoristickou činností. Poté se ještě s větším elánem dali členové organizace do práce. Pořádali mnoho sporotovně-branných podniků, jako první začali s turistickými motoristickými zájezdy do socialistických zemí, včetně Sovětského svazu. Dnes, kdy pro naše občany je návštěva Bulharska samozřejmým plánem dovolené, těžko se již vzpomíná na potíže při zajišťování tehdejšího motoristického zájezdu. K úspěšnému cíli byl doveden i plán výstavby první etapy našeho motostřediska Svazarmu v Gottwaldově ulici. Velká vytápěná hala, vybavená moderními techn. pomůckami, zaručuje kvalitu servisních služeb i možnost generálních oprav na motorových vozidlech, navíc pak pro členy AMK - Svazarmu za velmi nízkou cenu. Možnost mytí vozidel i v zimním období v teple je jistě velkou výhodou.

Dnes, kdy naši místní motoristé mají plnou podporu politických představitelů města, bylo rozhodnuto reali-

zovat jedno z usnesení ústředního výboru, tj. věnovat více podpory naší mládeži. Proto výbor ZO AMK Svazarmu v Lysé, uvítal nadšení mladých lidí a pomohl jim vytvořit vlastní klub mladých, který nese název Raylle klub mladých. Získali v objektu našeho střediska alespoň prozatímní vlastní dílničku a pro schůzování mají k dispozici místnosti základní organizace AMK. Mladí sestavili a předložili ku schválení bohatý plán činnosti, jehož plněním chtějí přispět k propagaci našeho města a k zvyšování bezpečnosti na našich silnicích.

Že myslí plnění tohoto plánu doopravdy, prokázali hned 26. října. Tento den, přesněji, odpoledne, pořádali na Husově náměstí v Lysé, svůj první sportovněbranný podnik, který sami připravili a sami vedli. „Jízda zručnosti malých motocyklů“ přes nepřízeň počasí, byla dobře připravena a za účasti šestnácti účastníků i úspěšně zakončena. Mladí dokázali, že to umí, a my dříve narození, když jim trochu pomůžeme, jistě vrátí našemu městu slávu motoristických podniků.

- b -

Silvestrovský přípitek 1974

Při letošním silvestrovském přípitku si vzpomeneme na silvestrovský večer před 30 lety. Slavili jsme tento večer skromně, ale věřili jsme, že je o poslední Silvestr za války. Všichni jsme věděli, že konec války se už blíží, ale stále ještě nám hrozilo nebezpečí ze strany německých okupantů, kteří čím více cítili, že se blíží konec jejich vysněné světovlády, tím byli krutější.

Vzpomínali jsme na ty, kteří mezi námi nebyli, mnoho našich spoluobčanů bylo v koncentracích, jiní byli v zahraničních armádách nebo partyzánských oddílech. Věřili jsme, že ti, kteří to přežijí, se už určitě v příštím roce s námi sejdou v osvobozené vlasti. Při tehdejších přípitku

jsme slibovali, co všechno pro osvobozenou vlast uděláme. Těšili jsme se na konec války, těšili jsme se na nový život.

Účelem mého letošního novoročního přípitku není provádění bilance uplynulých 30 let, ale každý poctivý občan přizná, že všechna jeho očekávání byla překonána. Žijeme šťastně - žijeme v socialismu! V květnu 1975 oslavíme 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Budou to slavné chvíle v celé naší vlasti a naše město nezustane stranou. Chystáme se toto slavné výročí oslavit. Byl uzavřen celoměstský závazek, ve kterém společenské organizace, školy, závody i jednotliví občané slibují, že do května 1975 svou Lysou zvelebí.

Žádný občan našeho města nesmí zůstat stranou. Do května 1975 odstraníme všechny nepořádky ze svého okolí, vylepšíme a vyzdobíme své domy. Lysá n. L. se přihlásila do soutěže Středočeského krajského národního výboru, o nejkrásnější město kraje! Tato soutěž vrcholí právě v květnu 1975 a naším cílem je čestné umístění. Věříme v iniciativu našich spoluobčanů, společnou prací své město zvelebíme! Do roku 1975 vykročíme silnější než před 30 lety a nikdy nesmíme zapomenout, že květen 1945 nás všechny zavazuje!

Na to všechno nezapomeňte při půlnočním přípitku na Silvestra 1974!

Na zdraví nás všech!

- kol -

Seznam hlavních kulturních akcí 1975 pořádaných v Lysé

Únor:

Den Sovětské armády - kladení věnců k hrobu rudoarmejců; 27. výročí Únorových událostí - hotel Polabí

Březen:

Oslavy MDŽ - hotel Polabí; setkání učitelů ZDŠ, MŠ, LŠU, Učňovské školy - hotel Polabí

Duben:

105. výročí nedožitých narozenin V. I. Lenina; kulturní večer v předvečer 1. máje - MěV SSM - hotel Polabí

Květen:

Oslavy 1. máje - manifestace pracujících na Husově náměstí; otevření parku v Gottwaldově ulici; slavnostní zasedání MěV KSČ, MěstNV, MěV NF; akademie žáků v zámeckém parku; slavnostní vystoupení pionýrů v zámeckém parku; uspořádání besed v odbočkách SČSP k podepsání smlouvy o přátelství a spolupráci se SSSR; 9. květen - kladení věnců k památníku rudoarmejců a k Hrobu v dáli; staročeské máje; okresková spartakiáda - stadión TJ Slovan

Červen:

Oslava MDD; sportovní akce - TJ Slovan - Regata Lysá, memoriál J. Šinkmajera a A. Kříže

Červenec:

Přehlídka filmů socialistických států - letní kino

Srpen: Oslavy Slovenského národního povstání

Září:

Den tisku - zámecký park; výstava drobných zvířat

Říjen: Den armády

Listopad:

7. listopadu manifestace pracujících na Husově náměstí - lampiónový průvod; vzpomínka 97. narozenin K. Gottwalda; přehlídka malých dechových orchestrů

Prosinec:

Ukončení Měsíce československo-sovětského přátelství; večer družby.

P 75

Končící se letošní rok byl v mnohém směru pro nás úspěšný. Co si tedy přát do roku 1975. Především jistě to, abychom dané i předsevzané úkoly zdárně splnili a to, co se nám snad nepodařilo minule, abychom dokázali a přidali ještě něco navíc v tomto nastupujícím roce, kdy slavíme 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. K tomu, aby se toto vše zdařilo, Vám přeji mnoho úspěchů členové propagační komise, kteří tuto rožurku připravili.

Vladimír Kolečka
Vladimír Kříž
Dr. Josef Ledecký

prof. František Lejsal
Alois Manhart
Jaroslav Svoboda

7

Lysá n. L. = Vánoce 1974
